

Nr 10.

Memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande andra lagutskottets utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om behörighet att utöva tandläkarkonsten dels ock i ämnet väckta motioner.

I utlåtande nr 3 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om behörighet att utöva tandläkarkonsten dels ock i ämnet väckta motioner hemställde utskottet

A. att riksdagen i anledning av propositionen samt med avslag å motionerna såvitt dessa avsåge ändrad lydelse av 2 § förslaget till lag om behörighet att utöva tandläkarkonsten, måtte — med förklaring att riksdagen funnit viss ändring böra vidtagas i det genom propositionen framlagda lagförslaget — för sin del antaga nämnda förslag med den ändringen, att 8 § erhöle följande lydelse:

Över beslut av medicinalstyrelsen enligt denna lag må klagan föras hos Konungen genom besvär, som skola hava inkommit till inrikesdepartementet inom en månad från den dag, då klaganden erhållit del av beslutet; dock skall detta utan hinder av besvär lända till efterrättelse, intill dess annorlunda förordnas;

B. att riksdagen i anledning av motionerna, såvitt dessa innefattade begäran om utredning rörande behörighet för tandtekniker att utföra viss till tandläkarkonsten hänförlig behandling, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t med beaktande av de synpunkter utskottet anfört ville låta allsidigt och förutsättningslöst utreda frågan om och i vad mån tandläkare borde erhålla biträde av tandtekniker med utförande av sådan behandling.

Vid utlåtandet fanns fogad en av herr *Norman m. fl.* avgiven reservation, däri reservanterna uttalade, att de ansåge att utskottets hemställan under B. bort hava följande lydelse:

B. att motionerna, såvitt dessa innefattade begäran om utredning rörande behörighet för tandtekniker att utföra viss till tandläkarkonsten hänförlig behandling, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har andra kammaren bifallit vad utskottet sålunda hemställt, varemot första kammaren med bifall till utskottets hemställan under A. godkänt den av herr *Norman m. fl.* vid utlåtandet avgivna reservationen.

Utskottet har funnit dessa beslut vara av den skiljaktiga beskaffenhet, att någon sammanjämkning dem emellan icke låter sig göra, vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

Stockholm den 27 februari 1951.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Forslund, Hallagård, Sten, Wistrand, Sunne, Nils Elowsson och Wahlund;

från andra kammaren: herrar Jacobsson i Igelsbo, Hellbacken, fruarna Nordgren, Johansson i Norrköping, Sandström, herrar Nilsson i Göteborg, Hagård och Ericsson i Näs.

RESERVATIONER

1) av herr *Forslund*, som ansett att utskottet bort hava på så sätt sammanjämkat de skiljaktiga meningarna, att utskottet hemställt, att kamrarna — med frånträdande av sina beträffande punkten B tidigare fattade beslut — måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville överlämna förevarande motioner till de särskilda sakkunniga, som chefen för ecklesiastikdepartementet enligt bemyndigande den 26 januari 1951 tillkallat för utredning rörande ökad utbildning av tandläkare, för att motionerna måtte tagas under övervägande vid fullgörandet av de sakkunnigas uppdrag,

2) av herr *Wistrand*, som ansett att ärendet icke varit av beskaffenhet att föranleda något utskottets memorial till riksdagen.